ÚVOD do GERMANISCHE HEILKUNDE® – NÁZVOSLOVÍ

written by Vladimír Bartoš | 15. 9. 2023

od Dr. med. Ryke Geerd Hamera

Jazyk Germanische Heilkunde® – nová terminologie

Zdroj

Přeložil: Vladimír Bartoš

Aby se hned na začátku předešlo nedorozuměním, je velmi důležité vysvětlit jazyk a zejména terminologii Germanische Heilkunde® (dříve: Nová Medicína, Germánská Nová Medicína). Vzhledem ke zcela nové perspektivě a z ní se vyvíjející terminologii mohou mezi současnou medicínou a Germanische Heilkunde® vzniknout jazykové problémy.

Dosavadní názvosloví v konvenční medicíně již není schopno rozlišovat mezi fakty a prognózami založenými na hypotézách kvůli dogmatizovaným hypotézám. Proto v mnoha oblastech nemůžeme takto pojatou terminologii přijmout. V Germanische Heilkunde® musíme vytvořit NOVÉ názvosloví, NOVOU terminologii – zcela NOVÝ jazyk!

OBSAH: Dirk Hamer Syndrom (DHS®), Biologický konflikt, Obsah konfliktu, Konfliktní masa, Smysluplný biologický speciální program přírody (SBS®), ca-fáze, Konfliktolýza (CL), pcl-fáze (fáze hojení), epi-krize, Hamerovo ohnisko (HH – Hamerscher Herd), Koleje, Sympatikotonie a Vagotonie.

Dirk Hamerův Syndrom (DHS®)

Lidé odjakživa vnímali souvislost mezi psychickými konflikty, emocemi a drastickými zážitky či otřesy v životě, jako je smrt partnera, dítěte apod. Výmluvným svědectvím o tom je mimo jiné i naše němčina v nesčetných idiomech a výrazech. (což platí i pro češtinu, pozn. překl.)

Níže se krátce dotkneme toho, nakolik se člověk svým způsobem vyjadřování, povahou a obsahem již přiblížil **biologickým konfliktům**:

- zasáhlo mě to jako blesk…
- vyrazilo mi to dech …
- proniklo to skrz mne …

Teprve ve 20. století se tato moudrost, která byla vždy k dispozici, lékařům a vědcům zcela ztratila z očí, což je vzhledem k poněkud úžasným poznatkům o podstatě věci docela překvapivé. Dnes jsme my lidé do značné míry ztratili spojení s naším životním prostředím a se spoluobyvateli – zvířaty. Jedině tak si lze vysvětlit vznik poněkud neinstinktivních představ o “intelektuálních

konfliktech", které nemají žádný vztah k biologické realitě. Lidé sice cítí a vnímají podle archaických kódů biologického řízení, prožívají konflikty biologicky, ale zároveň si namlouvají, že žijí odtrženi od přírody.

DHS® je Syndrom Dirka Hamera, který jsem tak nazval, když jsem byl sám tak otřesen smrtí svého syna a byla mi diagnostikována rakovina varlat. Jde o těžký, vysoce akutní, dramatický a izolující šok z prožitku konfliktu, který jedince zastihne "na špatné noze".

DHS® má následující charakteristiky a významy:

- vzniká jako neočekávaný šokový zážitek biologického konfliktu – v jedné vteřině,
- určuje obsah biologického konfliktu, další konflikt probíhá na této hlavní "trati",
- obsah Biologického konfliktu určuje umístění Hamerova ohniska (HH – Hamerscher Herd) v mozku
- určuje umístění rakoviny na orgánu – určením obsahu Biologického konfliktu a určením umístění HH v mozku
- Biologický konflikt okamžitě změní pracovní režim vegetativního nervového systému na konstantní stres, tzv. konstantní sympatikotonie.

Každý konflikt má specifický obsah a určuje se při zásahu DHS®. Obsah konfliktu je určen asociací, tj. v důsledku mimovolních myšlenek, které mysl nedokáže "odfiltrovat". Teprve náš pocit, který vzniká, když DHS® zasáhne, určuje obsah konfliktu, a tedy i "trať", po které dále biologický konflikt "pokračuje". Podvědomí tedy spojuje obsah biologického konfliktu vyvolaného DHS® s určitou biologickou oblastí, např. s oblastí určující vztah matka/dítě nebo s teritoriální oblastí, s oblastí související s vodou, s oblastí reagující na strach zezadu nebo s pocitem sebehodnocení či jinými oblastmi.

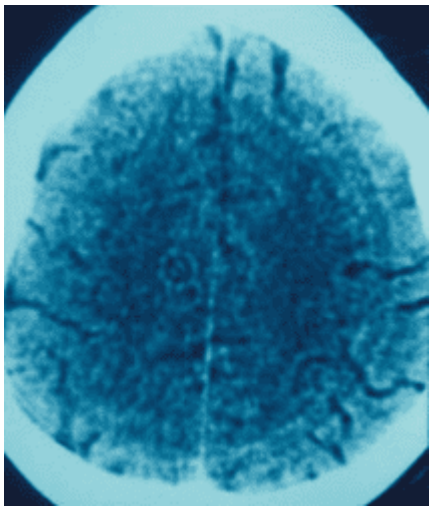
Při zásahu DHS® podvědomí přesně ví, jak má rozlišovat: "Ztráta sebehodnoty" patřící do sexuální oblasti, jako je například výrok "Ty impotente / Ty slabochu!", nikdy nezpůsobuje úbytek kostí (osteolýzu) v krční páteři, ale vždy osteolýzu kostí v pánevní oblasti – rakovinu pánevních kostí. Na druhé straně pocit ztráty sebehodnoty přiřazený oblasti vymezující vztah mezi matkou a dítětem, např. výrok "Ty jsi záludná matka!", nikdy nezpůsobí změny na kostech v pánevní oblasti, ale vždy tzv. rakovinu kostí kolem hlavice levé ramenní kosti – u praváků.

Myslíme si, že jsme to my, kdo myslí, ve skutečnosti se myslí za nás.

Tento konfliktní šok, s nímž je jedinec konfrontován zcela nečekaně, který ho "odrovnal…" – nyní je nutné, aby tělo přepnulo na nouzový nebo speciální naprogramovaný řád, aby se dokázalo s nečekaně nastalou situací vyrovnat. Můžeme směle říci, že nouzový program je velkou **biologickou šancí** na přežití!

Krátce po zásahu DHS® se zapne speciální program a to prakticky současně ve třech rovinách: v psychice, mozku a orgánu a jeho přítomnost je viditelná a měřitelná! Na CT snímku můžeme tyto změny (Hamersche Herde (HH) = Hamerovo

ohnisko) vidět v podobě jasných, ostrých soustředných prstenců, rovněž podobných obrazu klidného zrcadla vody, do kterého byl vhozen kámen.

Hamerovo ohnisko (HH) v době DHS, kdy začíná aktivní fáze konfliktu.

Velkou pomocí při rekonstrukci zásahu DHS® (který musíme najít) jsou tři roviny, které máme k dispozici. Díky nim můžeme efektivně vést naše psychologicko-mozkově-kriminalistické vyšetřování.

Poprvé v dějinách medicíny můžeme konečně důkladně prozkoumat údajné "nemoci", kterým v Germanische Heilkunde® říkáme fáze **Smysluplného biologického speciálního programu** ("SBS®"), a to jsme dosud dělali jen v případě těhotenství.

Toto kritérium činí z Germanische Heilkunde od samého počátku vědu v přísném vědecko-biologickém smyslu. Umožňuje nám rekonstruovat a reprodukovat jakýkoli případ, což se v medicíně dosud nikdy nepodařilo.

DHS® tvoří základ **železného pravidla rakoviny** a veškeré diagnostiky. Konečně rozumíme tomu, co se s pacientem děje – a to je úžasné. Musíme se vcítit do pacienta během zásahu DHS® a představit si, jak vypadala celková situace právě v té vteřině DHS. Teprve pak budeme schopni pochopit, proč to způsobilo biologický konflikt, proč byl tento konflikt pro pacienta tak dramatický, proč byl dotyčný v té době izolovaný a neměl si o tom s kým promluvit a nakonec proč byla tato situace tak konfliktní. Když se "dotknete" DHS člověka, obvykle je emotivní, rozrušený a někdy dokonce plačtivý, což značí, jak moc ho událost zasáhla. Je proto velmi důležité, aby člověk DHS® dobře rozuměl, protože pak už pochopil polovinu Germanische Heilkunde.

Každé rakovině předchází těžký biologický šok, dramaticky konfliktní událost. Použijeme-li termín "konflikt", musíme zdůraznit, že se jedná o zvláštní typ konfliktu. Nejedná se o psychologické konflikty, které se začínají objevovat v dětství a pomalu narůstají, ale jde o konflikty biologické. S biologickými konflikty je třeba zacházet v evolučním smyslu jako s archaickými konflikty, které se vyvinuly v průběhu evolučního procesu jedince, aby jej mobilizovaly k aktivitě v boji o přežití v určitých podmínkách prostředí.

V zásadě takové konflikty zažívají jak lidé, tak zvířata. Nemají nic

společného s jinými intelektuálně-psychologickými problémy a konflikty, které také prožíváme. Biologické konflikty mají zcela jinou kvalitu. Jsou to zvláštní programy archaického chování našeho mozku naprogramované přírodou. “Myslíme si, že myslíme, ale ve skutečnosti se myslí za nás”. Konflikt zasáhne asociativně ještě předtím, než začneme myslet. Proto často to, co považujeme za šokový faktor, není DHS®, který způsobuje biologický konflikt. Například úmrtí blízké osoby, rozvod nebo skutečnost, že blízká osoba je alkoholik. To vše nemusí nutně nastat nečekaně, informace nemusí “udeřit jako blesk z čistého nebe”, situace nemusí být “neúnosná”.

Běžné konflikty a události neprožíváme v podobě šoku, ale vždy máme určitý čas se na ně připravit. Konflikty, na které jsme se nemohli připravit, se však nazývají biologické konflikty. tj. jsou to události, které způsobí šok, který nečekaně nastal, že jedinec ve vteřině svého výskytu nebyl schopen projevit žádnou reakci: něco takového se mi ještě nestalo,

- Nemyslel jsem si, že by se mi to mohlo stát.
- zasáhlo mě to jako blesk z čistého nebe
- Stál jsem jako přimražený na místě
- Neměl jsem slov, byl jsem ohromen atd.

DHS® je těžký, vysoce dramatický, od okolí izolovaně pociťovaný **Biologický konflikt**, který prožíváme naprosto nečekaně, který nás zasáhne jako “blesk” současně nebo téměř současně na třech úrovních; psychice, mozku a orgánu. Všechny naše konflikty si můžeme “uspořádat” na základě evolučního vývoje. Víme, jaké vzorce chování byly “naprogramovány” v každé fázi evolučního vývoje. Vzájemně spolu souvisí nejen mozek a orgán, ale i konflikty. Všechny tyto informace jsou potřebné k tomu, abyste mohli rozpoznat, co si pacient v době DHS® myslel. Ve vteřině DHS® se však může stát ještě více. V tomto okamžiku se objevují tzv. koleje, po kterých probíhá celý proces “nemoci”. Tyto koleje jsou něčím výjimečné, jsou velmi důležitým momentem. Všechny recidivy konfliktní aktivity se odehrávají po těchto jednou položených kolejích. Dalo by se to nazvat skutečnou konfliktní alergií. Koleje jsou dalšími aspekty konfliktu v kombinaci s DHS®. Jedná se o okolnosti spojené s DHS®.

Biologický konflikt

Jedná se o jakýkoli konflikt, který byl iniciován zásahem DHS®, funguje takto u člověka i u jakéhokoli jiného savce. Biologické konflikty je třeba chápat z hlediska historie vývoje jako archaické konflikty, které jsou v podstatě stejné pro člověka i zvíře. Na rozdíl od člověka zvíře většinu těchto konfliktů pociťuje reálně. Když například hovoříme o ***konfliktu sousta****1*, v případě zvířat jde vždy o konkrétní, reálné sousto, kus potravy, který například nelze spolknout. Naproti tomu pro člověka může být “soustem” materiální hodnota, např. výhra v loterii.

Viz také Kódové chování – základ biologických konfliktů. (zatím nepřeloženo)

1 – poznámka překladatele: Dr. Hamer jej označuje jako “Brocken-Konflikt”.

Obsah konfliktu

Biologické konflikty jsou všechny archaické konflikty, které analogicky postihují lidi i zvířata. Dříve jsme se domnívali, že důležité jsou pouze takzvané “psychologické konflikty”, tedy psychické problémy, ale mýlili jsme se. Jsou to pouze Biologické konflikty, které transformují a mění mozek a to jak u člověka, tak u zvířete. Pojmenování obsahu konfliktů svědčí o tom, že tyto konflikty musí být prakticky “mezizvířecí”, alespoň pro “nás savce”.

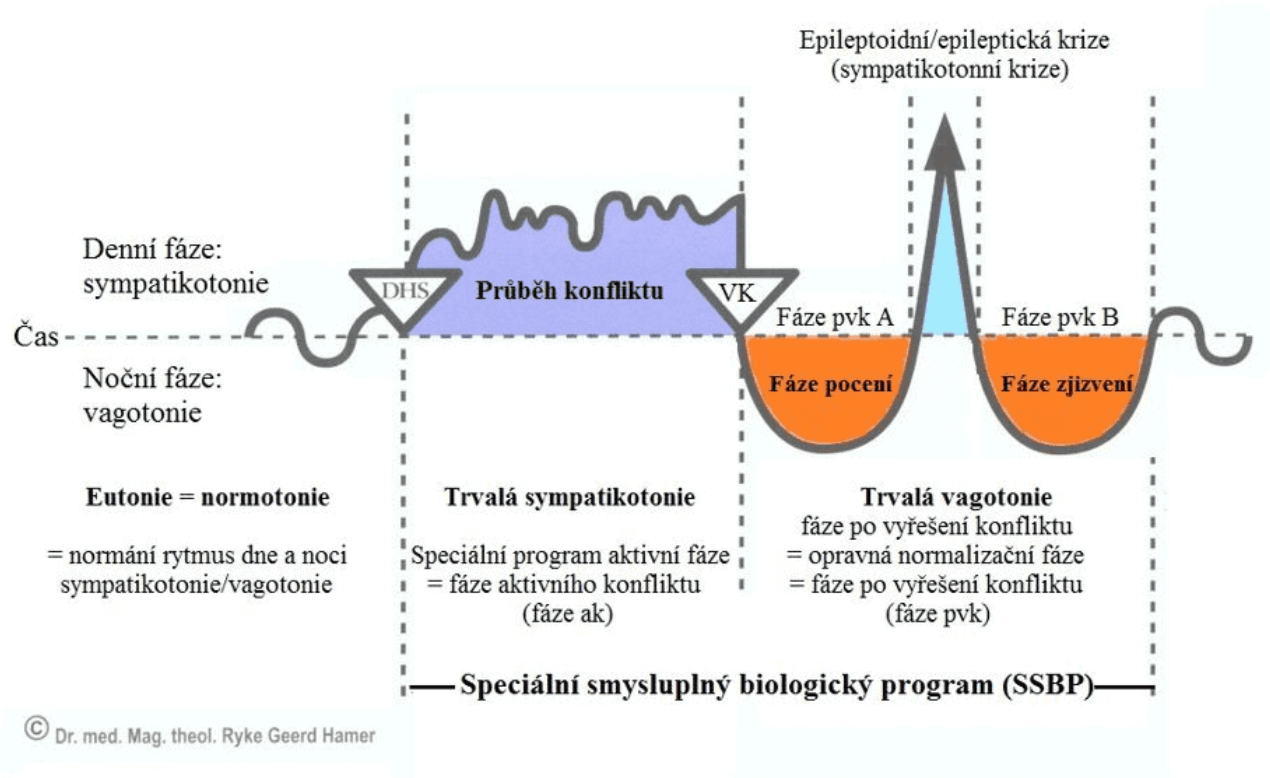
Zvířata, naši zvířecí souputníci, těmito konflikty trpí ve zcela reálném smyslu, zatímco člověk většinou v přeneseném smyslu (např. často verbálně). V podstatě vždy existoval společný biologický jazyk člověka a zvířete (zejména savce). Svědčí o tom skutečnost, že lidé jsou často úzce spjati se psy, koňmi nebo kravami, komunikují s nimi a vnímají je téměř jako lidi. Trpíme stejným typem konfliktu, ať už zemře lidský nebo psí partner. Mladý nemocný pes může aktivovat konflikt matka-dítě pro ženu, která, pokud je pravák, může trpět rakovinou levého prsu. A naopak, zvířata trpí konflikty i kvůli lidem jako partnerům. Doufám, že toto poznání a pochopení obsahu konfliktů nakonec otevře novou éru vztahu mezi člověkem a zvířetem, odklon od strašlivého vnímání zvířete jako objektu, které vedlo k hroznému vyhubení mnoha vzácných druhů zvířat a ke zcela zbytečným pokusům na zvířatech, jež jsou ostudou celého lidstva.

Konfliktní masa

Masa konfliktu se vypočítá jako součin intenzity a délky trvání konfliktu. Konfliktní masa je rozhodujícím faktorem pro přežití jedince ve fázi hojení (např. srdeční infarkt). Za to, že se téměř žádná konfliktní masa nedokáže plně vybudovat, je zodpovědný jeden fenomén: schizofrenické konstelace.

Smysluplný biologický speciální program přírody (SBS)

Germanische Heilkunde® již nehovoří o “nemocech”, protože tento termín je ve smyslu **2. biologického zákona** (zákon dvou fází) zavádějící. Správnější je mluvit o Speciálních programech, které nám, tvorům této země, dala Matka příroda (“naprogramovala” do mozku), abychom byli schopni reagovat na Biologické konflikty.

Pokud je Speciální program v aktivní fázi (tzv. konfliktní aktivita, ca-fáze), nemusí se zasažený jedinec (člověk nebo zvíře) nutně cítit “nemocný”. Často je hyperaktivní, což je v naší společnosti vnímáno jako pozitivní.

A naopak: Pokud je tento Speciální program ve druhé fázi, fázi hojení (pcl-fáze) – tj. pokud byl konflikt vyřešen (CL), takže začala nevyhnutelná fáze hojení -, postižený jedinec se často cítí nejspíše “nemocný”. Mluvit v této souvislosti o “nemoci” je však absurdní, ačkoli jsme zvyklí vnímat ji jako negativní.

Faktem je, že až dosud jsme **zákon dvou fází** neznali!

Je člověk “nemocný”, když se ze všech sil snaží vyřešit svůj Biologický konflikt, a proto je hyperaktivní, málo spí a málo jí? Nebo je člověk “nemocný”, když se mu podařilo konflikt vyřešit a tělo se nyní musí zotavit z námahy těchto vypětí a kde také v organismu probíhají reparační procesy?

Další důležitý důvod je následující:

Pojem “nemoc” má v naší společnosti negativní asociace; s nemocí musíme “bojovat”, “vymýtit ji”! Mysleli jsme si, že “nemoci” jsou chyby přírody, které musíme napravit. Horečka je špatná a musí se snížit; bolest je špatná a musí se s ní bojovat. Únava je špatná a musí se proti ní bojovat!

To zdaleka není pravda! Domnívat se, že matka příroda je hloupá nebo není dokonalá, je buď idiotské, chybné, nebo zlovolné…

> ***Příroda si nebere servítky, je vždy pravdivá, vždy vážná, vždy přísná; vždy má pravdu a chyby a omyly jsou vždy chyby a omyly***

člověka!

Goethe

Horečka, bolest, únava atd. jsou prostě součástí různých Speciálních programů (téměř vždy ve fázi hojení = pcl-fáze). Kromě toho, že tyto jistě nepříjemné symptomy mají opět svůj biologický význam (např. bolest po zlomenině nohy zaručuje znehybnění, a tedy optimální podmínky pro hojení), nesmí se s nimi slepě "bojovat" symptomaticky. Stále častěji končí "moderní terapie bolesti" morfiem na starém hřbitově. To však neznamená, že by se proti nepohodlí, indispozici, bolesti apod. nemělo a nemohlo nic dělat! Lze dělat vše, co vede k blahu pacienta, tj. nesmí se porušovat přírodou daných 5 biologických zákonů!

Výzva Dr. Hamera k lékařské a terapeutické profesi:

Chovejte se ke svěřeným pacientům tak, jak byste se chovali k sobě, ke své ženě nebo ke svým dětem!

ca-Fáze

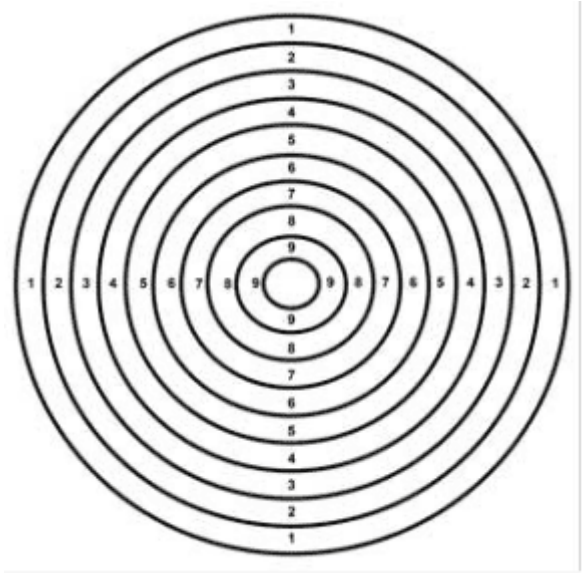
Po zásahu DHS nastává první fáze Smysluplného biologického speciálního programu přírody (SBS); fáze biologické konfliktní aktivity, říká se jí také konstantní sympatikotonie nebo fáze nepřetržitého dne – CA. Úloha vegetativního nervového systému: převaha sympatiku (lat. truncus sympaticus, sympatické větve, sympatický řetězec). Viditelnými příznaky této fáze jsou mydriáza (rozšíření zorniček oka), tachykardie (zrychlení srdeční frekvence nad fyziologickou mez), hyperhidróza (nadměrné pocení), hypoacidita žaludku, paralytické poškození střev atd. Akademickou medicínou jsou obecně označovány jako poruchy sympatického nervového systému (rozkolísanost sympatiku).

Další viditelné příznaky: chladná kůže a končetiny, nespavost, nechutenství. Tyto skutečnosti byly zaznamenány správně, ale chybělo pochopení jejich příčin.

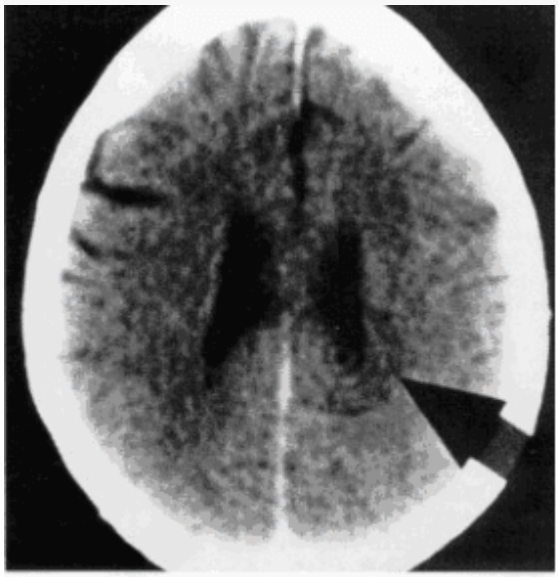
Viditelné příznaky v mozkové rovině: HH® – Hamerovo ohnisko má vzhled zřetelného terče (německy: "Schießscheiben").

Příznaky na rovině psychiky: konflikt je stálým předmětem myšlení, obsah konfliktu jedince doslova "pronásleduje".

Příznaky na rovině orgánu: "rakovina" – v orgánech ovládaných starým mozkem dochází k proliferaci buněk a v orgánech ovládaných novým mozkem dochází ke ztrátě tkáně (např. nekróza, ulcerace).

target

target ring configuration of a HH

Konfliktolýza (CL)

Řešení konfliktu, ukončení ca-fáze. Okamžik, kdy se vegetativní systém "přepne" ze sympatikotonické fáze do kontinuální vagotonie. Jinými slovy, okamžik přechodu z rytmu nepřetržitého dne do rytmu nepřetržité noci, okamžik přechodu ze stavu neustálého stresu do stavu klidu, míru.

Viz také řešení konfliktů v kapitole Germanische a zvířata.

pcl-Fáze

Postkonfliktní fáze: pcl-fáze začíná konfliktolýzou a končí renormalizací nebo normotonií. Ve vrcholném bodě této vagotonické pcl-fáze, nazývané také fáze nepřetržité noci, nacházíme epileptickou/epileptoidní krizi (EK).

- Mozek: edematózní rozpad ostře ohraničené konfigurace terčového prstence HH z ca-fáze (edém, intra- a perifokální edém Hamerova ohniska).
- Psychika: konflikt již není problémem.

- Orgán:
  - Nový mozek: mozkovou kůrou (s výjimkou SBS s funkční poruchou) řízené a bílou hmotou velkého mozku řízené orgány: buněčný růst pro tkáňovou obnovu,
  - Starým mozkem řízené orgány: rozklad nádoru mikroby = houbami a mykobakteriemi = TBC (tuberkulóza).

Všechny mikroby, které známe, bez výjimky působí v této pcl-fázi, ne dříve a ne později. Jinými slovy: Pokud nám během pcl-fáze chybí příslušné mikroby, jako jsou TB (tuberkulózní bakterie), kompaktní nádor zůstává nerozložen a tkáně nejsou serózně rozloženy. Tuberkulózní mykobakterie se množí v ca-fázi, a pokud je organismus získá až v pcl-fázi, po konfliktolýze, nejsou již v průběhu této **SBS** pro rozklad kompaktních nádorů užitečné. Mohou být užitečné pouze pro pozdější rozklad kompaktních nádorů. V tomto případě však staré kompaktní nádory, které již existovaly, zůstávají.

První polovina pcl-fáze = pcl-fáze A – počáteční edematózní část pcl-fáze = exsudativní fáze:

Charakteristika pcl-fáze A:

- nutkavé pocity ustávají; úleva; pocit pohody
- Vagotonie; rozšíření periferních cév (teplé ruce a nohy); pokles krevního tlaku spolu se zvětšením objemu cév; dobrá chuť k jídlu; dobrý metabolismus; přírůstek hmotnosti
- Otok se vytváří na orgánu i v mozku (edematózní HH); velký edém se tvoří se “syndromem” (zadržování vody v důsledku SBS ledvinových sběrných kanálků v ca-fázi); velký edém mozku byl dříve nazýván edematózním “mozkovým nádorem”
- Snížení (pod normu) sympatikotonických parametrů tyroxinu, ACTH, kortizolu a adrenalinu.
- Nádorový rozpad nádorů na orgánech řízených starým mozkem s tuberkulózou (TBC) ve fázi přirozeného hojení.
- Žádný buněčný rozpad hladké svalové tkáně řízené středním mozkem: po nádoru tlustého střeva klonická hyperaktivita, tzv. kolika, celé střevní svaloviny (=hladká svalovina)
- Dobudování nekrózy u orgánů řízených bílou hmotou velkého mozku
- Opětovné doplnění vředů orgánů řízených mozkovou kůrou a funkční normalizace “orgánů řízených mozkovou kůrou bez vředů”.

Druhá polovina pcl-fáze = pcl-fáze B – ústup edému, fáze restituční tvorby jizvy:

Charakteristika pcl-fáze B:

- Kompulzivní myšlení během epileptické/epileptoidní krize ustává; úleva; pocit pohody
- Opět vagotonie na všech úrovních, ale poněkud jiné kvality: teplé končetiny; rozšíření cév, nízký krevní tlak, dobrá chuť k jídlu, dobrý metabolismus, přírůstek hmotnosti
- Pokračování zvýšeného vylučování moči, které začalo během epileptické/epileptoidní krize.
- Pomalé rozpouštění edematózních prstenců kolem HH v mozku (HGH – Hamerscher Gehirn Herd) i edému na orgánech (HOH, Hamerscher Organ Herd); odplavování edému; přibývání na váze, méně uvolněné vody
- Příčně pruhované svalstvo: obnovení funkce svalů / schopnosti kontrakce od epi-krize dále.
- Hladká svalovina: lokální nárůst svalové hmoty (vybudované během epi-krize) zůstává i po ukončení pcl-fáze. Zvýšená peristaltika zbývající střevní svaloviny (průjem). Poté normalizace peristaltiky.
- Pomalý pokles sympatikotonických parametrů, tyroxinu, ACTH, kortizolu a adrenalinu.
- Restituční tvorba jizvy po předchozím nádoru, nekróze nebo vředu.

epi-krize (EK)

Epileptická krize: = epileptický tonicko-klonický záchvat, vrcholný bod vagotonie v pcl-fázi **po motorickém konfliktu**. Epileptická krize je bodem přechodu k renormalizaci, které je však dosaženo až na konci pcl-fáze. Epileptická krize je kvazifyziologický a obligátní konfliktní relaps uprostřed pcl-fáze, téměř imaginární. V této epileptické krizi pacient v rychlém pohybu znovu prožívá celý svůj biologický konflikt z konfliktně-aktivní fáze (ca-fáze). Tímto způsobem organismus dosáhne toho, že jsou edémy vytlačeny a může být zahájena renormalizace (s fází diurézy (vylučování moči)).

Charakteristika epileptické krize:

- Pacient prožívá celý konflikt v rychlém pohybu
- Tzv. chladné dny, často s třesavkou a zúžením periferních cév (“chladná periferie”).
- Pruhované svalstvo: tonický, klonický nebo tonicko-klonický epileptický záchvat (křeče, spasmus, záchvat). Tato sympatikotonická epileptická krize se liší od sympatikotonického stavu ca-fáze, např. paralýzy. Epileptická krize: hyperaktivita příčně pruhovaného svalstva.
- Hladká svalovina: nejprve zvýšený (sympatikotonický) svalový tonus v místě tlustého střeva s poklesem nebo absencí peristaltiky v ostatních částech střeva (často chybně diagnostikováno jako paralytický ileus nebo střevní okluze); poté (po epileptické krizi) zvýšená klonická peristaltika v celém střevě.
- Zvýšené vylučování moči, tzv. fáze “peepee” nebo “močová fáze”, která zasahuje do fáze restituční tvorby jizvy.

Epileptoidní krize: Kromě motorických biologických konfliktů, které mají epileptickou krizi ve fázi pcl, mají epileptoidní krizi v podstatě **všechna** onemocnění z celé oblasti medicíny. Epileptoidní znamená: epilepsii podobný. U epileptoidních krizí nedochází k tonicko-klonickým záchvatům jako u motorických konfliktů, ale každý biologický typ konfliktu a onemocnění má svůj **specifický typ epileptoidní krize**. Například epileptoidní krize v pcl-fázi následující po konfliktu senzorické separace (separační konflikt) spočívá v krátkodobé **ztrátě paměti**. Totéž platí pro biologické (brutální) separační konflikty s bolestivým přídavkem periostálně-senzorických konfliktů. Typickou epileptoidní krizí teritoriálního konfliktu s vředy na koronární tepně je **infarkt**, přičemž rozlišujeme periinsulární pravostranný řízený levý infarkt od periinsulárního levostranného řízeného pravého infarktu, který je spojen s vředy koronárních žil v ca-fázi. Pravý srdeční infarkt je synonymem pro plicní embolii a epileptoidní krizi **karcinomu děložního hrdla** v pcl-fázi. Vztah mezi těmito dvěma orgány lze vysvětlit tím, že z hlediska vývojové historie byl člověk kdysi bytostí ve tvaru prstence. V této velmi rané fázi vývojové historie byly oba orgány velmi úzce spjaty.

Další epileptoidní krizí je například takzvaná “lýza” u pneumonie, přičemž pneumonie je pcl-fází **bronchogenního karcinomu**.

Dokonce i nádory řízené mozkovým kmenem mají takové epileptoidní krize v pcl-fázi, ať už s mykózou nebo TBc, nebo bez nich, tj. s tím, že se nádor proměnil v kaseózní nekrotizaci a vyčistil se, nebo bez ní. Stejně jako jsme dříve chápali srdeční infarkt nebo plicní embolii jako samostatné onemocnění, známe nyní v Germanische Heilkunde® dva typy **astmatu**, které mají společné to, že oba představují schizofrenickou konstelaci.

U všech onemocnění pozorujeme bezprostředně po EK takzvanou “**fázi močení**” neboli fázi diurézy. Organismus se zbavuje přebytečné uložené vody po EK. Pacienti mohou často vyloučit tři až pět litrů tekutin. Když to vědí, jsou uklidněni. Pokud tyto souvislosti předem neznají, jsou zděšeni, že ztratili několik kilogramů. Když fáze močení šťastně pomine, **organismus se vrátí zpět k renormalizaci**. Obvykle se toho už moc neděje.

Charakteristika epileptoidní krize:

- Pacient prožívá celý konflikt v rychlém sledu.
- Takzvané “chladné dny”, často s třesavkou a zúžením periferních cév (“chladná periferie”).
- Sympatikotonie na všech třech úrovních; studené končetiny
- Zvýšení tyroxinu, ACTH, kortizolu a adrenalinu
- Zvýšené vylučování moči, tzv. fáze “peepee” neboli fáze močení, která zasahuje do fáze restituční tvorby jizvy

HAMEROVO OHNISKO (HH)

Specifické relé mozkového orgánu, které se stává HH způsobeným DHS. Má koncentrickou, ostře ohraničenou, terčovou konfiguraci během ca-fáze. V pcl-fázi se terčovité kruhy edematizují. Později vzniká lokální ložisko

neurogliomu: gliom-prstenec, v současnosti nesprávně diagnostikovaný jako “mozkový nádor” a bohužel excidovaný. (Gliom – například astrocytom, oligodendrogliom, glioblastom atd.).

Koleje (zdroj ZDE)

“Koleje” jsou vždy další prvky konfliktu související s DHS.

Koleje jsou vždy dodatečné konfliktní prvky vztahující se k DHS, tj. okolnosti, které se v okamžiku vzniku DHS s ní spojily. Ale pouze pacient nám může prozradit, jak konflikt pociťoval, zejména v okamžiku DHS, tj. včetně těch kterých detailů (=kolejí).

Když jedinec utrpí biologický konflikt prostřednictvím DHS, pak se do jeho paměti engramaticky otiskne nejen konflikt v okamžiku DHS, ale také určité doprovodné okolnosti. Jedinec si v okamžiku DHS všímá nejen těch nejmenších detailů jako v okamžité, bleskové fotografii, ale také tónů či zvuků, vůní, vjemů všeho druhu, chuťových vjemů. Mohou to být i lidé, zvířata, místa nebo určité barvy či zvuky a jedinec si tyto vjemy uchovává v podstatě po celý život. Pokud později nastane některá z těchto doprovodných okolností, může se celý konflikt vrátit jako tzv. recidiva.

To znamená, že vedle hlavní tratě DHS existují také tzv. vedlejší koleje, tedy doprovodné prvky vnitřní povahy, které v době DHS zůstaly v paměti jedince jako důležité vzpomínky. Podstatné je vědět, že z takovéto vedlejší koleje lze vždy najet na tu hlavní. Z tohoto důvodu se jí říká trať.

My lidé dnes, deformovaní naší civilizací, máme pocit, že tato myšlenka "kolejí" není nic jiného než "nenormální". Označujeme je za alergii, proti níž je třeba bojovat.

Koleje v Germanische Heilkunde® znamenají, že pacient, lhostejno, zda člověk nebo zvíře, který prodělal biologický konflikt, může velmi snadno znovu skončit na trati DHS, když je dále konfrontován s průvodními prvky konfliktu. Setkání může dokonce sestávat pouze z jedné složky konfliktních prvků. To samo o sobě stačí k opětovnému spuštění celého konfliktu. Takové konfliktní prvky obcházejí naše intelektuální chápání. Můžeme je pouze intuitivně uchopit a vyhnout se jim.

Je třeba přiznat, že často není vůbec snadné to sdělit, zejména pacientům, kteří buď nechtějí, nebo nemohou pochopit Germanische Heilkunde®. Někdy je to předem prohraná láskyplná práce. Proto se musíme seznámit se zcela novou dimenzí myšlení, jakýmsi intuitivním biologickým uchopením.

V biologii vládnou zákony, které my, od doby, kdy jsme si zvykli myslet "psychologicky", už nedokážeme pochopit, ale jakmile bychom se znovu naučili myslet biologicky, **tedy asociativně**, dokázali bychom je velmi dobře uchopit.

Chápání konfliktních kolejí patří k tomuto biologickému způsobu myšlení.

Biologické konflikty nás vtahují zpět do syrové reality, což se týká zejména

zvířat. Ale i pro člověka, pokud je vnímán biologicky, jde v podstatě vždy o život a smrt!

Sympatikotonie a vagotonie

Vegetativní nervový systém, počítačové centrum biologického rytmu našeho těla.

Když je náš organismus zdravý, kmitá v tzv. rytmech a zároveň ve větších cyklech. Rytmus, kterému říkáme rytmus den/noc nebo rytmus bdění/spánku nebo rytmus napětí/regenerace nebo sympathikotonický/parasympathikotonický (=vagotonický) rytmus.

Tento rytmus den/noc osciluje u lidí a zvířat jako hodiny, přičemž u některých živočišných druhů ("nočních lovců") probíhá fáze napětí v noci a fáze odpočinku ve dne. Tento rytmus, který nazýváme také vegetativním rytmem, je ústřední složkou celého našeho organismu, ba celého našeho života. **Funkce všech našich orgánů je koordinována tímto vegetativním rytmem.** Nervový systém, který tuto koordinaci zajišťuje, se nazývá vegetativní nebo autonomní nervový systém. Často se také přirovnává ke dvěma koncům otěží u koně, mezi nimiž náš organismus kráčí jako kůň. Jedna z otěží, sympatikus, táhne ve směru napětí, druhá, parasympatikus, ve směru uvolnění, odpočinku.

Téměř ve všech kulturách znamená noc temnotu, chlad, smrt a den život, světlo a teplo. V přírodě je však noc odpočinkem, tichem, vagotonií, den stresem a konfliktem, pokud pomineme takzvané "noční lovce", kteří mají opačný rytmus než jejich kořist. Sama příroda to zohledňuje tím, že kořistní zvířata ve fázi pcl (v SBS) mohou spát až ke třetí nebo čtvrté hodině ranní, kdy se rozednívá, aby je noční lovec ve tmě v hlubokém spánku nenapadl a nezabil.

Chceme pro tyto rytmické výkyvy v biologii vymyslet nový termín:

Biologický vlnový rytmus

(der Biologische Wellen-Rhythmus).

Normotonie i dvoufázovost smysluplných biologických speciálních programů jsou pak variantami tohoto biologického vlnového rytmu. Podle mého názoru je tento biologický vlnový rytmus původním motorem života obecně.

Sympatikotonie

První fáze "nemoci" neboli Biologického speciálního programu. Ve smyslu trvalé sympatikotonie se jedná o totéž jako ca-fáze. Jako inervace: trvalé posunutí vegetativní rovnováhy ve směru sympatiku.

Symptomy: Mydriáza, tachykardie, hyperhidróza, hypoacidita žaludku, paralytická střevní paralýza atd. V minulosti byla tato porucha obecně chápána jako vegetativní porucha (vegetativní nestabilita). Fakta byla správná, ale chybělo pochopení příčin.

Vagotonie

Vegetativní inervace parasympatiku, nazývaná také parasympatikotonie. Ve smyslu trvalé vagotonie se jedná o totéž, jako pcl-fáze. Nervus vagus je považován za vlastní kraniální nerv, který má několik částí, nucleus dorsalis, nervus ambiguus a nervus tractus solitarii. Vagotonie (podle Eppingera, Haase 1910): Trvalý posun vegetativní rovnováhy ve smyslu zvýšené excitability nebo převahy parasympatiku. V minulosti byla obecně chápána jako konstituční vegetativní nestabilita.

Symptomy: Hypotenze, bradykardie, mióza, žaludeční hyperacidita, střevní kolika, zvýšená sekrece slin. To, čemu dnes v Germánské Medicíně říkáme pcl-fáze, bylo samozřejmě pozorováno i v minulosti, ale nedokázali to pochopit, a proto to bylo mylně interpretováno jako “vegetativní labilita” nebo “dystonie”. Skutečnost byla a je nesporná, chybné bylo její vyhodnocení.

Další texty ke studiu:

Lenka Bednářová: Zákonitosti Germánské nové medicíny

GERMÁNSKÁ NOVÁ MEDICÍNA® (GNM)

GNM: PĚT BIOLOGICKÝCH ZÁKONŮ NOVÉ MEDICÍNY

Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer: Germánská Nová Medicína®

GNM: Výňatky ze Souhrnu Nové Medicíny, Dr. med. Ryke Geerd Hamer

GNM: CO JSOU TO „NEMOCI“?